

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 042206 25 Uvp
Sarajevo, 15.05.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja B. A. i B. A. iz M., ...bb, zastupanih po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Paponja & Partneri d.o.o. iz Mostara, Ulica kralja Tomislava broj 109, protiv akta broj: 05-30-15-12/21 od 29.07.2022. godine, tuženog Drugostepene stambene komisije za dodjelu zamjenskih stanova, dodjelu stanova i obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH Sarajevo, u upravnoj stvari dodjele stana na korištenje, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 042206 22 U od 25.02.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.05.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 042206 22 U od 25.02.2025. godine (ispravljene rješenjem istog broja od 29.04.2025. godine u pogledu datuma donošenja), odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj: 05-30-15-12/21 od 29.07.2022. godine, kojim je odbijena kao neosnovana njihova žalba izjavljena protiv rješenja Prvostepene stambene komisije za dodjelu zamjenskih stanova, dodjelu stanova i obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH, Sarajevo, broj: 07-23-344/17 od 30.06.2021. godine, kojim je odbijen njihov zahtjev za dodjelu stana na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, kao neosnovan.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelji, putem punomoćnika, pobijaju presudu prvostepenog suda zbog povrede federalnog zakona i povrede federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari. Ističu da je njihov zahtjev odbijen na osnovu člana 18d. stav 6. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i člana 13. Uredbe o dodjeli zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjelu stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH, jer nisu ranije bili privremeni korisnici stana iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, iako su prema dostavljenim dokazima do 2001. godine kao privremeni smještaj koristili kuću u Vrapčićima, koja je rješenjem nadležnog organa vraćena

ranijem vlasniku, tako da su ispunjavali uslove za dodjelu stana regulisane naprijed citiranim propisima. Dalje ističu da je njihovo stambeno zbrinjavanje trebalo cijeliti po odredbama federalnog Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, kao i Zakona o dopunskim pravima branitelja i članova njihovih obitelji HNK/Ž, prema kojim su kao ratni vojni invalidi imali prvenstveno pravo za rješavanje stambenog pitanja, odnosno pravo na stambeno zbrinjavanje, te da tuženi, a i prvostepeni sud nisu na ispravan način primijenili navedene zakonske odredbe, obzirom da niti jednom od navedenih zakonskih odredbi nije propisano da su podnositelji zahtjeva za dodjelu stana trebali biti ili su ranije bili privremeni korisnici stana koji je iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. Dalje navode da su u ovom upravnom postupku povrijeđena osnovna načela Zakona o upravnom postupku, te takvim postupanjem povrijeđeno njihovo pravo na imovinu zaštićeno Ustavom BiH i Protokolom 1 uz Evropsku konvenciju, kao i pravo na dom iz člana 8. Konvencije. Predlažu da ovaj sud iz navedenih razloga njihov zahtjev uvaži, prvostepenu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno rješavanje ili da istu preinači na način da u cijelosti uvaži njihov tužbeni zahtjev.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da ovaj sud isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da su tužitelji dana 10.05.2017. godine prvostepenom organu podnijeli zahtjev za dodjelu stana na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, da su u svojstvu stranke saslušani pred Prvostepenom stambenom komisijom dana 22.09.2020. godine, kojom prilikom je tužitelj izjavio da je prije rata živio kod oca u Č. na adresi ...bb, u zajedničkom domaćinstvu sa četiri sestre, bratom, majkom i ocem, da je kuća nakon smrti oca pripala jednoj od sestara, da se zbog ratnih dejstava 1992. godine sa porodicom preselio u Blagaj, da je sklopio brak sa tužiteljicom 1994. godine, te da mu je kao ratnom vojnom invalidu dodjeljen na privremeno korištenje dio kuće u Vrapčićima br. 14, koju stambenu jedinicu je privremeno napustio vlasnik P. Z., a istu je tužitelj napustio u decembru 2001. godine radi povrata iste vlasniku, a kako to proizilazi i iz rješenja Sekretarijata za stambene poslove općine Mostar, broj: 37-372-5601/96-1 od 03.09.1996. godine, obavještenja istog organa broj: 37-372-5601/96 od 03.09.1996. godine i uvjerenja Odjela za financije i nekretnine Grada Mostar broj: 05/2-33-4574/19 od 08.04.2019. godine.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja nadležni organi (prvostepenim i osporenim rješenjem) su zahtjev tužitelja odbili, primjenom člana 18d. stav 6. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i člana 13. stav 2. Uredbe o dodjeli zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjelu stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, jer tužitelji nisu imali status privremenog korisnika stana iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, kako je to određeno odredbama člana 2. stav 2. i stav 3. citiranog zakona, pa ne spadaju u kategoriju lica koja imaju pravo na dodjelu stana, a prvostepeni sud je pobijanom presudom rješenja nadležnih organa ocjenio pravilnim i na zakonu zasnovanim,

radi čega je tužbu tužitelja odbio kao neosnovanu, jer u smislu citiranih propisa nemaju niti su imali status privremenog korisnika stana iz stambenog fonda bivšeg FMO.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega, po ocjeni ovog suda, podneseni zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Naime, prema odredbama člana 2. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine Federacije BiH", brojevi od 11/98 do 81/09) proizilazi da svako stanarsko pravo ili ugovor o korištenju stana zaključen između 1. aprila 1992. godine i 7. februara 1998. godine prestaje da važi i da u smislu tog zakona osoba koja živi u stanu na osnovu stanarskog prava koje prestaje prema tom članu će se smatrati privremenim korisnikom (stav 3.), te da privremeni korisnik iz prethodnog stava koji nema drugi smještaj na raspolaganju ima pravo na novi ugovor o korištenju ili produženje privremenog korištenja tog stana u skladu sa tim zakonom ukoliko stanarsko pravo bivšeg korisnika prestaje prema članu 5. istog zakona ili ukoliko je nadležni organ u skladu sa tim zakonom odbacio zahtjev bivšeg stanara za povrat stana (stav 4.).

Nadalje, odredbom člana 18d. stav 6. istog zakona je regulisano da izuzetno, u pogledu stanova iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane, kada pravo na korištenje stana prestaje u skladu sa članom 5, odnosno članom 12, ili kada je zahtjev konačno odbačen u skladu sa ovim zakonom, nadležni organ Vlada Federacije Bosne i Hercegovine privremenom korisniku stana može izdati novi ugovor o korištenju stana u slučajevima kada se od njega traži da iseli iz stana u skladu sa ovim zakonom da bi omogućio povratak predratnog nosioca stanarskog prava odnosno kupca stana, pod uslovom da njegove stambene potrebe nisu riješene na drugi način.

Odredbom člana 13. stav 2. Uredbe o dodjeli zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjelu stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“ br. 10/13 i 5/14) je regulisano da se dodjela stanova na korištenje može izvršiti privremenom korisniku stana iz člana 2. stav 2. i 3. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, koji je iseljen iz stana da bi omogućio povratak predratnog nosioca stanarskog prava, odnosno kupca stana, pod uslovom da njegove stambene potrebe nisu riješene na drugi način, uz ispunjenje uslova određenih Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i tom uredbom. Odredbom člana 14. iste uredbe je regulisano da se izuzetno, može dodijeliti stan kategorijama lica iz člana 13. stav 3. uredbe, koji su trenutni korisnici stana u koji su se uselili na osnovu saglasnosti davaoca stana na korištenje bez odgovarajućeg akta o dodjeli, ako su bili privremeni korisnici stana iz kojeg su iseljeni da bi omogućili povratak predratnog nosioca stanarskog prava, odnosno kupca stana, uz ispunjenje uslova određenih Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i tom uredbom.

Prema predmetnom činjeničnom utvrđenju (čiju potpunost i pravilnost ovaj sud nije ni mogao cijeliti shodno odredbi člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima) jasno se vidi da tužiteljima u skladu sa naprijed citiranim propisima nije pripadalo pravo na dodjelu stana na korištenje, tako da se odluke nadležnih organa, a i prvostepenog suda ukazuju pravilnim i na zakonu zasnovanim. Naime, tužitelji u periodu između 1. aprila 1992. godine i 7. februara 1998. godine nisu imali zaključen ugovor o korištenju stana iz stambenog fonda bivšeg

Federalnog ministarstva odbrane niti su imali akt o dodjeli takvog stana, pa se u smislu citiranog člana 2. stav 3. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima nisu mogli smatrati privremenim korisnikom stana (iseljenim da bi omogućili povratak predratnog nosioca stanarskog prava odnosno kupca stana), već im je bila dodjeljena na privremeno korištenje stambena jedinica u privatnom vlasništvu koju su napustili radi povrata iste vlasniku. Obzirom da prema podacima iz spisa predmeta nije dovedena u sumnju utvrđena odlučna činjenica da tužitelji nisu bili privremeni korisnici stana iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, shodno članu 2. stav 3. i 4. navedenog zakona i člana 13. stav 2. i člana 14. citirane uredbe, to je o njihovom zahtjevu primjenom člana 18.d stav 6. navedenog zakona pravilno negativno odlučeno. Kako je, suprotno tvrdnjama tužitelja, upravo u članu 2. citirane uredbe (a što proizilazi i iz citiranog člana 18d. stav 6. navedenog zakona) jasno regulisano da se stanovima u smislu ove uredbe smatraju stanovi prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine (na kojima pravo upravljanja u ime vlade Federacije BiH ima Služba za zajedničke poslove organa i tijela Federacije BiH), to se samo paušalni i neargumentovani navodi tužitelja u pogledu nepravilne primjene citiranih propisa ukazuju neosnovanim.

Nadalje, suprotno tvrdnjama zahtjeva za vanredno preispitivanje, prvostepeni sud, a i organi uprave su obrazložili u svojim odlukama i dali razloge zašto tužiteljima ne pripada pravo na dodjelu stana na korištenje, pozivajući se pri tome na dokaze provedene u tom pogledu i materijalne propise koji su pravilno primijenjeni na konkretnu upravnu stvar. Obzirom da je tužiteljima omogućeno učešće u upravnom postupku i pružena mogućnost da predoče i predlažu dokaze, kao i da se izjasne o svim činjenicama značajnim za rješenje ove upravne stvari (gdje i iz izjave pred nadležnim organom jasno proizilazi da nisu bili privremeni korisnici niti su iseljeni iz stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane), te kako je i prvostepeni sud za svoju odluku dao jasne i precizne razloge, uz poštivanje procesnih prava tužitelja, to se ne može zaključiti da se radilo o bilo kakvoj povredi zakona ili prava zaštićenih međunarodnim standardima na njihovu štetu.

Obzirom na ostale tvrdnje tužitelja treba istaći da iseljenje iz stambenog objekta radi vraćanja istog prijeratnom vlasniku uopće nije regulisano citiranim propisima kao uslov za dodjelu stana na korištenje, već je to iseljenje iz stana koji je vraćen ranijem nositelju stanarskog prava, a što uopće nije bio slučaj u ovoj upravnoj stvari. Pored toga, suprotno navodima zahtjeva, o stambenom zbrinjavanju boračke populacije primjenom propisa o pravima branilaca i članova njihovih porodica se nije moglo rješavati u ovoj upravnoj stvari gdje je dodjela stana na korištenje regulisana citiranom uredbom, prema kojoj se (član 1.) stanovi na korištenje dodjeljuju pod uslovima propisanim Zakonom o stambenim odnosima, Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i tom uredbom.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.